

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความต้องการออกกำลังกาย ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ ตามลำดับขั้นตอนมีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 4

ตอนที่ 2 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความต้องการออกกำลังกายของผู้บริหาร ดังตารางที่ 5-6

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความต้องการออกกำลังกายของผู้บริหาร ดังตารางที่ 7

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
1) เพศ		
(1) ชาย	195	95.1
(2) หญิง	10	4.9
2) ขนาดโรงเรียน		
(1) ขนาดเล็ก	86	42.0
(2) ขนาดกลาง	82	40.0
(3) ขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ	37	18.0
3) ระดับการศึกษา		
(1) อนุปริญญา	-	-
(2) ปริญญาตรี	136	66.3
(3) ปริญญาโท	68	33.2
(4) สูงกว่าปริญญาโท	1	0.5

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4)การออกกำลังกาย		
(1) ไม่เคยออกกำลังกาย	3	1.5
(2) นานๆครั้ง	77	37.6
(3) บ่อยครั้งแต่ไม่เป็นประจำ	88	42.9
(4) เป็นประจำเสมอ	37	18
5)ความต้องการออกกำลังกาย		
(1) ไม่ต้องการ	2	1.0
(2) ต้องการ	203	99.0
6)อายุ โดยเฉลี่ย 46.2 ปี		
7)ประสบการณ์ โดยเฉลี่ย 22.8 ปี		
8)ประสบการณ์ทางการบริหาร โดยเฉลี่ย 9.8 ปี		
9)เงินรายได้ โดยเฉลี่ย 20,129.2 บาท		

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (คิดเป็นร้อยละ 95.1) ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ในระดับใกล้เคียงกัน (คิดเป็นร้อยละ 42 และร้อยละ 40 ตามลำดับ) มีระดับการศึกษาวุฒิปริญญาตรีเป็นส่วนมาก (คิดเป็นร้อยละ 66.3) มีอายุ โดยเฉลี่ย 46 ปี มีประสบการณ์ทำงานโดยเฉลี่ย 22.8 ปี มีประสบการณ์ทางด้านการบริหาร โดยเฉลี่ย 9.8 ปี มีเงินรายได้ โดยเฉลี่ย 20,129 บาท ออกกำลังกายในระดับบ่อยครั้งแต่ไม่สม่ำเสมอและออกกำลังกายในระดับนานๆครั้งในระดับใกล้เคียงกัน (คิดเป็นร้อยละ 42.9 และร้อยละ 37.2 ตามลำดับ) และส่วนใหญ่ผู้บริหารมีความต้องการออกกำลังกาย (คิดเป็นร้อยละ 99.0)

ตอนที่ 2 แสดงค่ามัธยิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับ
ความต้องการออกกำลังกายของผู้บริหาร ดังตารางที่ 5-6

ตารางที่ 4 แสดงค่ามัธยิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ระดับแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความ
1.ด้านความรับผิดชอบตนเอง	4.80	0.53	สูง
2.ด้านความมีเอกลักษณ์	4.35	0.49	ค่อนข้างสูง
3.ด้านการรู้จักวางแผน	4.32	0.43	ค่อนข้างสูง
4.ด้านความทะเยอทะยาน	4.23	0.47	ค่อนข้างสูง
5.ด้านความกล้าเสี่ยง	4.19	0.48	ค่อนข้างสูง
6.ด้านความกระตือรือร้น	3.82	0.45	ค่อนข้างสูง
รวม	4.30	0.35	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยรวมในระดับที่ **ค่อนข้างสูง** ($\bar{X}=4.30$) แต่มีแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความรับผิดชอบตนเองในระดับ **สูง** ($\bar{X}=4.80$)

ตารางที่ 5 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการออกกำลังกายของผู้บริหาร

ความต้องการออกกำลังกาย	ระดับความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความ
1.ความต้องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	4.93	0.67	มาก
2.ความต้องการออกกำลังกายเพื่อสังคมและนันทนาการ	4.60	0.83	มาก
3.ความต้องการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขัน	3.33	1.18	ค่อนข้างน้อย
รวม	4.29	0.72	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีความต้องการออกกำลังกาย โดยรวมในระดับ **ค่อนข้างมาก** ($\bar{X}=4.29$) โดยมีความต้องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และความต้องการออกกำลังกายเพื่อสังคมและนันทนาการ ในระดับ **มาก** ($\bar{X}=4.93$ และ $\bar{X}=4.60$ ตามลำดับ) แต่มีความต้องการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขัน ในระดับ **ค่อนข้างน้อย** ($\bar{X}=3.33$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความต้องการออกกำลังกายของผู้บริหาร ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความต้องการออกกำลังกายรายด้านของผู้บริหาร

ตัวแปร	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ความต้องการออกกำลังกาย	
-เพื่อสุขภาพ	0.2863**
-เพื่อการแข่งขัน	0.3648**
-เพื่อนันทนาการและสังคม	0.4096**
รวม	0.4294**

**= $p < .001$

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความต้องการออกกำลังกายของผู้บริหาร พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการออกกำลังกายของผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (มีค่า $r = .43$)

และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความต้องการออกกำลังกายรายด้าน พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการออกกำลังกายเพื่อสังคมและนันทนาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .41$) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .36$) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .29$)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความต้องการออกกำลังกายของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ซึ่งพอจะสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุโดยเฉลี่ย 46 ปี มีประสบการณ์บริหารโดยเฉลี่ย 10 ปี มีประสบการณ์ทำงานโดยเฉลี่ย 23 ปี มีเงินรายได้โดยเฉลี่ย 20,129 บาท ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กในระดับที่ใกล้เคียงกัน และมีการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นส่วนมาก ซึ่งอธิบายได้ว่าผู้บริหารส่วนใหญ่เป็น เพศชาย เนื่องจากกลุ่มที่ทำหน้าที่ในตำแหน่งงานต่างๆ ในฝ่ายบริหารจะเป็นเพศชายคงมีคำกล่าวที่ว่า “ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง” แสดงให้เห็นถึงค่านิยมของสังคมไทย ที่ต้องการให้เพศชายเป็นผู้นำ และจากการสำรวจหลายๆด้านพบว่า เพศชายจะมีการตัดสินใจที่ดีกว่า ดังจะเห็นได้จากผู้นำประเทศต่างๆเป็นเพศชายส่วนมาก ในด้านของอายุและประสบการณ์ทำงานจะพบว่า กลุ่มผู้บริหารจะเข้าทำงานตั้งแต่อายุยังน้อย โดยเฉลี่ย 20 ปี เนื่องจากในสมัยก่อนบุคคลที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือผู้จบอนุปริญญาก็สามารถสอบบรรจุครูได้แล้ว ทำให้มีประสบการณ์ทำงานค่อนข้างมาก โรงเรียนที่ผู้บริหารปฏิบัติอยู่จะมีโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางในระดับที่ใกล้เคียงกันเนื่องจาก กรมสามัญศึกษาแบ่งขนาดโรงเรียนตามจำนวนนักเรียน ซึ่งใน 1 อำเภอจะมีจำนวนโรงเรียนเพียง 1 โรงเรียนนอกนั้นจะเป็นโรงเรียนประจำตำบลซึ่งนักเรียนมีค่อนข้างน้อย จึงทำให้มีนักเรียนในขนาดเล็กและขนาดกลางในระดับที่ใกล้เคียงกัน ในด้านเงินรายได้ พบว่า ผู้บริหารมีเงินรายได้โดยเฉลี่ย 20,000 บาทต่อเดือน ซึ่งจัดอยู่ในฐานะทางเศรษฐกิจที่ค่อนข้างดี เนื่องจากผู้บริหารส่วนมากจะมีประสบการณ์ทำงานมาก จึงทำให้มีเงินเดือนมาก อีกทั้งยังมีเงินประจำตำแหน่งอีกด้วย ในด้านการศึกษา พบว่า กลุ่มผู้บริหารส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มผู้บริหารที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทเริ่มมีมากขึ้น แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาตนเองของผู้บริหารเริ่มมีมากขึ้น ส่วนหนึ่งเกิดจากนโยบายของกรมสามัญศึกษา ที่พิจารณาในการเลื่อนตำแหน่งของผู้บริหารโดยองค์ประกอบในการพิจารณาข้อหนึ่งก็คือประวัติในการศึกษานั้นเอง

2. การปฏิบัติในการออกกำลังกาย อยู่ในระดับบ่อยครั้งแต่ไม่สม่ำเสมอ และนานๆ ครั้ง เป็นส่วนมากในส่วนที่ไม่ออกกำลังกายเลยอยู่ในระดับที่น้อยมากและเมื่อเทียบกับผู้ที่ออกกำลังกายเป็นประจำ จะพบว่าผู้ที่ออกกำลังกายเป็นประจำมีจำนวนที่น้อยกว่า ผู้ที่ออกกำลังกายบ่อยครั้งแต่ไม่สม่ำเสมอ นานๆครั้งและไม่ออกกำลังกายเลย สอดคล้องกับฉนวนมวงษ์ ฤกษ์เพชรและคณะ (2538) ที่พบว่ากลุ่มอาชีพรับราชการมีการออกกำลังกายที่น้อยเป็นลำดับที่ 4 จาก 6 กลุ่มอาชีพและจากการรายงานของ การกีฬาแห่งประเทศไทย (2538) ที่พบว่ากลุ่มผู้ทำงานด้านการบริหาร มีอัตราการเล่นกีฬาและออกกำลังกายต่ำสุด คิดเป็นร้อยละ 1.7 แต่เมื่อสอบถามความต้องการออกกำลังกายพบว่ากลุ่มผู้บริหารมีความต้องการออกกำลังกายในระดับที่ มาก ซึ่งสอดคล้องกับฉัตรฤดี สุพรรณ ณ อยุธยา(2523) ที่พบว่า กลุ่มอาจารย์มีความต้องการออกกำลังกายในระดับที่มาก และเขาวณิ ผจญ

(2534) ที่พบว่า ข้าราชการมีความต้องการออกกำลังกายในระดับที่มาก ซึ่งจากการปฏิบัติผู้บริหารมีการออกกำลังกายในระดับที่น้อย แต่มีความต้องการออกกำลังกายในระดับที่มาก สามารถอธิบายได้ว่า บุคคลมีการกระทำพฤติกรรมสุขภาพใน 2 ลักษณะ คือ การมุ่งกระทำพฤติกรรม (Behavioral Intention) ซึ่งเป็นความตั้งใจที่จะทำพฤติกรรม(แต่ยังไม่ได้กระทำ) ความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบพฤติกรรม (Behavior Component) ที่ทำให้เกิดพฤติกรรม (รัตน ประเสริฐสม ,2526) ซึ่งในกรณีผู้บริหาร ส่วนมากจะมีพฤติกรรมในลักษณะการมุ่งกระทำพฤติกรรมมากกว่าการกระทำพฤติกรรมจริง หรืออาจกล่าวได้ว่า ผู้บริหารมีความต้องการออกกำลังกายในระดับที่มากแต่ระดับของการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับที่น้อย

3. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้บริหาร พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับที่ค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุบล ภัสระ(2525) ที่พบว่า ตัวแปรด้านคุณวุฒิ และประสบการณ์ทำงานของกลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีและอาชีวราชการมากจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและมีอาชีวราชการน้อยกว่าและสอดคล้องกับ McClelland (1961) ที่พบว่า คนมาจากรูานะทางสังคมในระดับปานกลางจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่สุด และสอดคล้องกับแนวความคิดของ McClelland (1961, อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสม, 2525) ที่ว่าผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะต้องมีความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งกับมาตรฐานอันดีเลิศ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Herzberg (1959, อ้างถึงในวิภากร ใผ่สูงเนิน, 2539) ที่เกี่ยวกับองค์ประกอบที่ช่วยจูงใจให้คนมาปฏิบัติงานได้อย่างเต็มใจคือ ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ (Motivator Factors) ซึ่งได้แก่ความสำเร็จในการทำงานและยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Atkinson (1966) อ้างถึงใน พัทธนี วรกวิน (2522) ที่ว่าสิ่งกระตุ้นให้บุคคลประกอบกิจกรรมเพื่อสัมฤทธิ์ผลคือ แรงจูงใจสู่ความสำเร็จ, โอกาสของความสำเร็จและคุณค่าของความสำเร็จและยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Murray (1938, อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสม ,2525) ที่ว่าผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ต้องเป็นผู้มีความสามารถมีพลังจิตที่จะเอาชนะอุปสรรคที่มุ่งมัน ที่จะทำสิ่งที่ยากให้ประสบผลสำเร็จและยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Korman (1974, อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสม ,2525) ที่ว่า ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะสามารถแยกแยะความสำเร็จกับความล้มเหลวมีเหตุผลหรือความคิดเป็นของตนเอง และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เลิศศิลป์ รัตนมุลิก (2538) ที่พบว่าแรงจูงใจของผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการปฐมนศึกษาเขตการศึกษา 1 มีระดับการปฏิบัติโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับที่มาก จึงสามารถอธิบายอธิบายได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับที่สูง เพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนต้องทำหน้าที่ได้หลายบทบาท บทบาทในฐานะหัวหน้าสถานศึกษาโดยตำแหน่ง,บทบาท

ในฐานะผู้ประสานงาน,บทบาทในการรักษาการโรงเรียนอื่นๆตามที่ได้รับมอบหมาย จึงมีความจำเป็นอย่างมาก ที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำงานอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เพื่อให้สามารถบริหารงานของโรงเรียน ให้บรรลุและสอดคล้องกับนโยบายของกรมสามัญศึกษาที่ได้กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านแล้วสามารถเรียงลำดับแรงจูงใจได้ดังนี้

1.ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง	$\bar{X} = 4.80$
2.ด้านความมีเอกลักษณ์	$\bar{X} = 4.35$
3.ด้านการรู้จักวางแผน	$\bar{X} = 4.32$
4.ด้านความทะเยอทะยาน	$\bar{X} = 4.23$
5.ด้านความกล้าเสี่ยง	$\bar{X} = 4.19$
6.ด้านความกระตือรือร้น	$\bar{X} = 3.82$

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการอภิปรายรายด้านตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นดังนี้

3.1 ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองในระดับ สูง ซึ่งสอดคล้องกับ McClelland (1961,อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสม,2525)ที่ว่า ผู้ที่มีความต้องการแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ได้แก่บุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต้องการงานให้สำเร็จ เพื่อความพึงพอใจของตนมิใช่หวังให้ผู้อื่นยกย่อง และสอดคล้องกับแนวคิดของ จิราภรณ์ ตั้งกิตติภากรณ์ (2532) ที่พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความรับผิดชอบต่อตนเอง รู้จักรับผิดชอบ พยายามทำงานให้บรรลุผลสำเร็จโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานการพึ่งตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิดของ Herman (1970) ที่ว่า ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เมื่อทำงานแล้วถูกรบกวน จะพยายามทำงานนั้นให้สำเร็จ โดยใช้ความพยายามของตนเองและทำงานของตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Weiner (1972) ที่สรุปลักษณะเด่นของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่าเป็นผู้ชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองมากกว่าให้บุคคลอื่นแนะนำให้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองในระดับสูงนั้น เนื่องจากการกิจหลักของผู้บริหาร ที่จะต้องตัดสินใจสั่งการแล้วเมื่อผิดพลาดต้องรับผิดชอบอย่างเต็มที่ ทำให้ผู้บริหารต้องมีความรับผิดชอบในการสั่งการอย่างเต็มที่ อีกทั้งต้องมีการประชุมปรึกษาหารือข้อราชการกับผู้บริหารอื่นๆ เพื่อให้การทำงานสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ทางกระทรวงกำหนด ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องมีความสามารถในหลายๆด้าน รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน มีคุณธรรมและจริยธรรม จึงจะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงานและบุคลากรรอบข้าง เพื่อให้งานนั้นประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

3.2 ด้านความมีเอกลักษณ์ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความมีเอกลักษณ์ในระดับที่ ก่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2522) ที่ว่าผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่แสดงออกมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิดของ Grandall (1968, อ้างถึงใน สุพจน์ ลิณสุวงษ์วัฒน์(2527) ที่ว่าผู้ที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นพฤติกรรมที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ซึ่งงานนั้นจะทำให้เห็นความสำเร็จของตัวบุคคลและแตกต่างจากงานธรรมดาอื่นๆ ซึ่งผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความมีเอกลักษณ์ในระดับที่ ก่อนข้างสูง เนื่องจากมีหน้าที่แตกต่างจากครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนโดยทั่วไป อีกทั้งยังสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเองและบุคคลภายนอก และจะต้องมีองค์ประกอบอื่นๆ เช่น การมีมนุษยสัมพันธ์ในการบริหาร การประสานงาน การมีคุณธรรมการ จริยธรรมของผู้บริหาร กระบวนการกลุ่มและการตัดสินใจ จึงจำเป็นต้องมีการสร้างบุคลิกภาพด้านความมีเอกลักษณ์ให้ชัดเจน มีจุดยืนและหลักการที่ดี จึงจะทำให้โรงเรียนได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานในโรงเรียน ทำให้การทำงานของโรงเรียนมุ่งไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

3.3 ด้านการรู้จักวางแผน พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านการรู้จักวางแผนในระดับ ก่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2522) คารณิ วงษ์น้อย (2525) และ พรหมณี ฐาทับเจนจิต (2533) ที่พบว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะต้องมีจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมที่เด่นชัดและแน่นอน เป็นผู้ทำงานมีแผนและเล็งการณ์ไกลและมีแผนระยะยาว อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ จิราภรณ์ คังกิตติภากรณ์(2532)ที่ว่าผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้า ในการทำสิ่งต่างๆ มักมีการวางแผนระยะยาว โดยมีการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงความเป็นไปได้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ McClelland (1961,อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสม,2525) ที่กล่าวถึงพฤติกรรมของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ว่า เป็นผู้รู้จักการคาดการณ์ล่วงหน้า จะเป็นผู้มีแผนระยะยาวเพราะมีการเล็งการณ์ไกลกว่าบุคคลอื่นมีทักษะในการจัดระบบงาน คือทำให้เกิดสมรรถภาพในการทำงาน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในด้านการรู้จักวางแผนในระดับที่ก่อนข้างสูง เนื่องจากภารกิจหลักอย่างหนึ่งของผู้บริหารคือการวางแผนปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้านคือฝ่ายวิชาการ,ฝ่ายปกครอง,ฝ่ายธุรการและฝ่ายบริการ ซึ่งผู้บริหารช่วยกำกับติดตาม นิเทศและประเมินผลการดำเนินงาน ซึ่งนโยบายของกรมสามัญศึกษาได้มีนโยบายให้โรงเรียนทุกสังกัด ได้จัดทำแผนการปฏิบัติงานประจำปีขึ้น จึงทำ

ให้ผู้บริหารจะต้องรู้จักกลั่นกรองคิดตามการมอบหมายงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยความสุจริตรอบคอบเพื่อให้แผนงานนั้นบรรลุเป้าหมายตามที่ทางกรมสามัญศึกษาได้วางไว้เป็นอย่างดี

3.4 ด้านความทะเยอทะยาน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความทะเยอทะยานอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชูชีพ อ่อนโกลสง (2522) และคาร์นิ วงษ์น้อย (2525) ที่ว่า ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือ ต้องมีความทะเยอทะยานและชอบการแข่งขันที่เป็นชัยชนะ และสอดคล้องกับแนวคิดของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2534) ที่กล่าวว่า ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ต้องมีความทะเยอทะยาน มีความคาดหวังในความสำเร็จในสิ่งที่ทำและมีความอดทนต่อความยากลำบาก ตลอดจนความสามารถรอคอยอันยาวนาน เพื่อให้สิ่งต่าง ๆ ดีขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ Guilford (1959, อ้างถึงในสุพจน์ สิ้นสุวรรณวัฒน์, 2527) ที่ว่า ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ต้องมีความทะเยอทะยานทั่วไป คือปรารถนาที่จะทำงานนั้น ๆ ให้สำเร็จ และมีความอดทน เต็มใจ ที่จะลำบากเมื่องานนั้นจะยากก็ตาม และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Lindgreed (1967, อ้างถึงใน คาร์นิ พัฒนศักดิ์ภิญโญ, 2533) ที่ว่าพฤติกรรมของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะต้องมีความทะเยอทะยาน มุ่งแข่งขันและปรับตัวให้ดีขึ้น ซึ่งจากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความทะเยอทะยานค่อนข้างสูง เมื่อมาจากผู้บริหารส่วนใหญ่มีความตั้งใจอย่างแข็งที่จะเป็นผู้บริหารที่ดี เอาใจใส่ต่องานที่ยากจนกว่างานนั้นจะประสบผลสำเร็จ และพยายามปฏิบัติงานให้ประสบผลดี เพื่อให้บุคคลอื่นยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับ คาร์นิ วงษ์น้อย (2525) ที่ว่า ผู้ที่มีลักษณะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้น เมื่องานที่ท้าทายครบถ้วนก็จะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ มุ่งทำกิจกรรมนั้นให้เสร็จมากกว่าเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว โดยคิดว่าทุกสิ่งจะทำให้สำเร็จได้ด้วยความตั้งใจจริงและทำงานจริงจัง ไม่ใช่เกิดจากโอกาสและไม่เชื่อในความมหัศจรรย์

3.5 ด้านความกล้าเสี่ยง พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความกล้าเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง ถึงค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับ McClelland (1961, อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสม, 2525) ที่ว่า พฤติกรรมของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะต้องมีความกล้าเสี่ยงพอ มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะไม่พอใจในสิ่งที่ตนทำง่าย ๆ แต่เลือกทำงานในสิ่งที่ยากพอเหมาะกับความสามารถของตนเอง และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริโสภาคย์ บุรพาเดช (2528) ที่พบว่า ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะใช้ความเสียงปานกลางในการแข่งขันใดๆ เพราะต้องการทำคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ จิราภรณ์ ตั้งกิตติภากรณ์ (2532) ที่พบว่าผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะต้องมีความกล้าเสี่ยง มีความต้องการใช้ความสามารถมากกว่าอาศัยโชคช่วย

เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ชอบทำสิ่งแปลกๆใหม่ ๆ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความกล้าเสี่ยงอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เนื่องจากผู้บริหารต้องปฏิบัติงานที่ยากและท้าทายความสามารถ จึงต้องมีการตัดสินใจสั่งการหรือแก้ปัญหาอยู่เสมอ โดยเฉพาะปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น จึงต้องมีความพร้อมและมีข้อมูลที่เพียงพอ เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Stephenson(1971) ที่ว่า กลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะแก้ปัญหาได้ดีกว่ากลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ แต่อย่างไรก็ตามความกล้าเสี่ยงนี้ควรอยู่ในระดับที่พอเหมาะ โดยต้องอาศัยข้อมูลและเหตุผลประกอบการตัดสินใจด้วยทุกครั้ง รวมทั้งการควบคุมอารมณ์ของตนให้ได้ในระดับดี

3.6 ด้านความกระตือรือร้น พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความกระตือรือร้นอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ McClelland (1961,อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสม,2525) ที่ว่า ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงต้องมีความกระตือรือร้นและขยันขันแข็ง ในสิ่งที่ทำแปลกๆใหม่ ๆท้าทายและท้าทายความสามารถของตน เป็นงานที่ต้องใช้สมองขบคิด และสอดคล้องกับแนวคิดของ Herman (1970) ที่กล่าวว่า ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะตั้งใจทำงานดีกว่าอดทนต่อความล้มเหลวสูง และชอบเลือกงานที่มีความสลับซับซ้อนมากกว่า และสอดคล้องกับแนวคิดของ จิราภรณ์ ตั้งกิตติภากรณ์ (2532) ที่ว่า ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความขยันขันแข็ง มีความมานะบากบั่น มีความตั้งใจจริงและจริงจังกับงานที่ทำ ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความกระตือรือร้นอยู่ในระดับค่อนข้างสูงนั้น เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนมีความเต็มใจในการปฏิบัติงาน และมีความสนุกสนานในการปฏิบัติงาน อีกทั้งหน้าที่อื่น ๆนอกเหนือจากการบริหาร เช่น ช่วยกำกับติดตามการนิเทศ การประเมินผลการดำเนินงานด้านวิชาการ ชุกรการ ปกครองและบริการ รวมทั้งผู้บริหารโรงเรียนบางส่วนต้องปฏิบัติหน้าที่ในการสอน และอบรมนักเรียนอีกด้วย ผู้บริหารจึงต้องมีความขยันขันแข็งและมีความกระตือรือร้น เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายในภาระอื่น ๆนั้น สำเร็จเรียบร้อยไปด้วยดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช(2534) ที่กล่าวถึงลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ว่า เป็นผู้ให้ความสำคัญในการปฏิบัติงาน ตลอดจนสภาพการณ์ที่ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จเป็นเลิศ และยังสอดคล้องกับการวิจัยของ Henderson (1987) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการทำงานของครูกับการพัฒนาวิชาชีพของตนเองพบว่า ครูที่มีแรงจูงใจในการทำงานสูง จะพัฒนาดตนเองในการเลื่อนตำแหน่งและมีความพึงพอใจในการทำงานสูงกว่าผู้มีแรงจูงใจต่ำ

4. ผลการวิเคราะห์ความต้องการออกกำลังกายของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความต้องการออกกำลังกายโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของผู้วิจัยที่พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีความต้องการออกกำลังกายที่ ค่อนข้างมาก โดยเมื่อเทียบกับผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4 จะพบว่าการออกกำลังกายของผู้บริหารที่ไม่เคยออกกำลังกาย และออกกำลังกายนานๆครั้งประมาณ 40% แต่ออกกำลังกายบ่อยครั้งแต่ไม่เป็นประจำและออกกำลังกายเป็นประจำประมาณ 60% ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของแสงเพชร ภูหาเรืองรอง(2527) ที่พบว่ากลุ่มอาจารย์มีความต้องการออกกำลังกายอยู่ในระดับที่มาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นัทรฤติ สุบรรณ ณ อุรุยา (2533) ที่พบว่าความต้องการออกกำลังกายของอาจารย์ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลอยู่ในระดับที่มาก และสอดคล้องกับ พูลสวัสดิ์ บุตรรัตน์ (2538) ที่พบว่าครูในจังหวัดแพร่มีความต้องการออกกำลังกายในระดับมากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีความต้องการออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างร่างกายให้แข็งแรง สามารถเข้ากลุ่มกับบุคคลรอบข้าง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อราชการ ความคิดเห็นและเป็นการออกกำลังกายด้วย ดังจะเห็นได้จากนโยบายของกรมสามัญศึกษา ที่เน้นให้ผู้บริหารมีความรู้ มีทักษะ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีเทคนิคการบริหารที่ดีและมีคุณธรรมรวมทั้งเป็นผู้ที่มีพละนาบยที่สมบูรณ์ด้วย (กรมสามัญศึกษา, 2539) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อภิรมณ์ ณ นคร (2521)ที่ว่า ผู้บริหารควรมีสมรรถภาพทางวิชาชีพและสมรรถภาพส่วนตัว ได้แก่ การมีสุขภาพที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ และสอดคล้องกับ วิจิตร วรุตบางกูรและคณะ (2523) ที่ว่า ลักษณะของผู้บริหารที่ดีข้อหนึ่งคือ เป็นผู้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งในการจะทำให้มีสุขภาพกายและจิตที่ดีปัจจัยหนึ่งที่สำคัญเป็นอย่างมากคือการออกกำลังกายนั่นเอง

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์เป็นรายด้านแล้วสามารถเรียงลำดับความต้องการออกกำลังกายได้ดังนี้

1.ความต้องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	$\bar{X} = 4.93$
2.ความต้องการออกกำลังกายเพื่อสังคมและนันทนาการ	$\bar{X} = 4.60$
3.ความต้องการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขัน	$\bar{X} = 3.33$

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการอธิบายรายด้านตามที่ได้อ้างมาแล้วข้างต้นดังนี้

4.1 ความต้องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีความต้องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เจริญ กระบวนรัตน์ (2525) ที่พบว่า ข้าราชการมีความต้องการออกกำลังกายเพื่อสง

เสริมสุขภาพในระดับที่มากที่สุด และผลการวิจัยของกองส่งเสริมพลศึกษา กรมพลศึกษา(2526)ที่พบว่า เหตุผลในการเล่นกีฬาของประชาชน เพื่อส่งเสริมสุขภาพและเพิ่มความแข็งแรงให้กับร่างกาย และผลการวิจัยของ พูลสวัสดิ์ บุตรรัตน์ (2538) ที่พบว่า ครูมีความต้องการออกกำลังกายในด้านการเดิน-วิ่ง เพื่อสุขภาพในระดับมากที่สุด จากผลการวิจัยดังกล่าว อธิบายได้ว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีความต้องการออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพที่แข็งแรงและเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ทำให้หัวใจและหลอดเลือดแข็งแรงซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ คำรง กิจกุล (2527) ที่ว่าการออกกำลังกายทุกวันช่วยให้ร่างกาย แข็งแรง มีพลังของกล้ามเนื้อดีขึ้น จะทำอะไรก็สำเร็จโดยง่าย และสอดคล้องกับแนวคิดของศูนย์พลศึกษา และวิทยาศาสตร์ กรมพลศึกษา(2538) ที่ว่า การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและเลือก กิจกรรมที่เหมาะสมจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อร่างกายกล่าวคือ ทำให้ร่างกายแข็งแรงและมี สมรรถภาพทางกายที่ดี รูปร่างและทรวดทรงได้สัดส่วน อีกทั้งยังทำให้ระบบการหายใจทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ร่างกายสามารถดูดซับเลือดไปเลี้ยงส่วนต่างๆของร่างกายได้ดีขึ้น การออกกำลังกาย ของผู้บริหารนอกจากต้องการให้มีสุขภาพสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงและมีสมรรถภาพทางกายที่ดีแล้ว ยังต้องการออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคมะเร็งไขข้อที่เกิดขึ้น ทำให้ระบบต่างๆทำงานได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อนันต์ อัครชู(2525) ที่ว่า การออกกำลังกายนั้นมีประโยชน์ทางด้านสรีรวิทยา กล่าวคือ ช่วยทำให้มีแคลเซียมเพิ่มขึ้น เกิดการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันต้านทานโรค อีกทั้งยังช่วยเพิ่มสมรรถภาพทางกายให้สูงขึ้น แต่ทั้งนี้ การออกกำลังกายที่ ถูกต้องและเหมาะสมนั้น ควรได้รับคำแนะนำที่ถูกต้องเนื่องจากกลุ่มผู้บริหารส่วนมากจะอยู่ในวัยกลางคนขึ้นไปและบางคนอาจมีโรคประจำตัวจึงควรได้รับคำแนะนำจากแพทย์ ซึ่งสอดคล้องกับ จรวพร ธรณินทร์(2534) ที่ว่าการออกกำลังกายควรให้ถูกต้องและเหมาะสมในการเลือกกิจกรรมนั้น ควรเลือกให้เหมาะสมกับ อายุและสมรรถภาพทางกายของแต่ละบุคคลและควรออกกำลังกายที่หัวใจเต้นในระดับไม่เกิน 125 ครั้งต่อนาที ซึ่งเป็นขีดที่ปลอดภัยสำหรับคนอายุช่วง 40-49 ปีและสอดคล้องกับแนวคิดของ ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา (2533)ที่ว่า ผู้มีโรคประจำตัวและผู้ประสงค์ที่จะออกกำลังกายที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไปควรปรึกษาแพทย์ก่อน ดังนั้นการออกกำลังกายของ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 จึงมีความต้องการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพในระดับมาก เพื่อให้มีสมรรถภาพทางกายที่ดีสามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่ทางกรมสามัญศึกษากำหนด

4.2 ความต้องการออกกำลังกายเพื่อสังคมและนันทนาการ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีความต้องการออกกำลังกายเพื่อสังคมและนันทนาการในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรม

พลศึกษา ที่พบว่า เหตุผลในการเล่นกีฬาของประชาชน ที่สำคัญรองลงมาจากการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพคือ เพื่อความสนุกสนานและการเข้าร่วมทางสังคม และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ ที่พบว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้เวลาว่างเพื่อแสวงหาความ สุขร่วมกันในครอบครัว ทำให้สนุกสนานเพลิดเพลิน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีระบุรุษ พันธสมิต(2531) ที่พบว่า ผู้บริหารระดับกอง สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่มีอายุมาก จะมีแนวทางใน การพัฒนาตนเองด้านบุคลิกภาพและการเข้าร่วมทางสังคม แตกต่างจากผู้บริหารที่มีอายุน้อย ซึ่งผล การวิจัยดังกล่าวอธิบายได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีความต้องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในระดับมาก เนื่องจากการออกกำลังกายเพื่อสังคมและ นันทนาการนั้น ทำให้ได้พบกับเพื่อนหรือคนใกล้ชิด เกิดความสนุกสนานช่วยผ่อนคลายความตึง เครียดหลังจากทำงานและยังได้ติดต่องานไปในขณะเดียวกันด้วย นอกจากนี้การออกกำลังกาย ยังเป็นการช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการเข้าสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ ประไพพรรณ เวชรักษ์ (2541)ที่ว่า องค์ประกอบด้านบุคลิกภาพของผู้บริหารองค์ประกอบหนึ่งคือ บุคลิกภาพทางกายที่เป็นรูปลักษณะภายนอกที่จะต้องมีการมีรูปร่างที่เหมาะสมกับวัยกับการวางตัวและ ปรับบุคลิกภาพให้เหมาะสมกับตำแหน่งและสถานการณ์และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เจริญ กระบวนรัตน์(2525)ที่พบว่า ข้าราชการมีความต้องการกิจกรรมการบริหารร่างกาย ทรวดทรง กายบริหาร การว่ายน้ำ เพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพในระดับที่มาก อีกทั้งการออกกำลังกายในด้าน นันทนาการเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ลดความตึงเครียดและช่วยการพัฒนาทักษะการ ทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ คำรง กิจกุศล (2527)ที่ว่า การออกกำลังกาย ช่วยลดความตึงเครียดทำให้ร่างกายสดชื่นสามารถแก้ปัญหาต่างๆได้ดี ดังนั้นผู้บริหารจึงควรออก กำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

4.3 ความต้องการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขัน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีความต้องการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขันในระดับที่ ก่อนข้างน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา (2526) ที่พบว่าเหตุผลในการเล่นกีฬาของประชาชนนั้นการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขันมีน้อยที่ สุด ผลการวิจัยดังกล่าวอธิบายได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการ ศึกษา 9 มีความต้องการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขันในระดับที่ค่อนข้างน้อย เนื่องจากมีเวลาใน การฝึกซ้อมเพื่อการแข่งขันน้อย ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการที่ผู้บริหารมีงานรับผิดชอบมาก สอดคล้องกับ กรมวิชาการ(2539) ที่ว่า จากแผนพัฒนาการศึกษาที่มุ่งไปสู่ทศวรรษที่ 21 ซึ่งเน้นการ พัฒนาและปรับปรุงตนเองจึงทำให้ผู้บริหารมีเวลาค่อนข้างน้อยในการออกกำลังกาย อีกทั้ง ผู้บริหารมีความต้องการในระดับที่น้อย เกี่ยวกับการแข่งขัน เช่น สถานที่, อุปกรณ์, ผู้ฝึกสอนและ

สิ่งอำนวยความสะดวกในการแข่งขัน จึงส่งผลทำให้มีความต้องการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขัน อยู่ในระดับที่น้อย รวมถึงสถานะเศรษฐกิจที่ผู้บริหารจะต้องประหยัดและใช้เวลานอกเวลาราชการ ไปทำธุรกิจอย่างอื่น นอกจากนั้นแล้วการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขันต้องใช้เวลามาก และการแข่งขันกีฬาบางชนิดไม่เหมาะกับผู้ที่ค่อนข้างมีอายุ เช่น ฟุตบอล วัยน้ำ ซึ่งสอดคล้องกับ กิติ ดัษตยานนท์ (2537) ที่ว่า ในการออกกำลังกายขอได้โปรดคิดถึงสุขภาพของตนเองไว้ด้วย โดยเฉพาะท่านที่ค่อนข้างมีอายุต้องเลือกชนิด วิธีการออกกำลังกายพร้อมทั้งระยะเวลาของการออกกำลังกายให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของตน จึงทำให้ผู้บริหารมีความต้องการในการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขันน้อยลงตามไปด้วย

5. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความต้องการออกกำลังกายของผู้บริหาร พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการออกกำลังกายของผู้บริหาร ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับสมมุติฐานของการวิจัยที่ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความ ต้องการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวอธิบายได้ตามทฤษฎีต้นไม้อริยธรรมของ ควงเคือน พันธุมนาวิน (2538) ที่พบว่า ลักษณะทางจิตเช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพ เช่น การออกกำลังกายนั้นก็ถือว่าคุณสมบัติการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในด้านต่าง ๆ ของตนเองให้สูงขึ้นก็จะมีส่วนสัมพันธ์กับการเสริมสร้างความ ต้องการออกกำลังกายของผู้บริหาร และสอดคล้องกับ รัตนา ประเสริฐสม (2526) ที่พบว่า การส่งเสริมพฤติกรรมอนามัยให้แก่นักเรียนจะส่งผลต่อการรับรู้ผลของความพยายาม ซึ่งถือได้ว่าเป็นจิตลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นั่นก็คือ ลักษณะทางจิต เช่น ความต้องการ แรงจูงใจ เป็นจิตลักษณะที่สำคัญต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของบุคคลในวัยผู้ใหญ่ โดยลักษณะทางจิตในด้านแรงจูงใจ จะเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อความต้องการออกกำลังกายของบุคคล เพื่อให้บุคคลมีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม ในการที่จะทำให้นักบุคคลเกิดความต้องการทางสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ควรจะปลูกฝังให้เกิดเป็นค่านิยม หรือทัศนคติที่ถูกต้อง ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจเพื่อให้บรรลุผลถึงการมีสุขภาพกายและจิตที่ดีตามไปด้วยและยังส่งผลถึงการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการที่จะเป็นผู้บริหารที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ ประไพพรรณ เวชรักษ์ (2541) ที่ว่า ผู้บริหารที่ดีควรมีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความกล้าหาญในการเผชิญกับอุปสรรคต่างๆ อย่างไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก มีจิตใจที่เป็นประชาธิปไตย ส่งเสริมความก้าวหน้าของผู้ใต้บังคับบัญชา ต้องรักษาอารมณ์และระงับความโกรธได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งคำกล่าวดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงนั่นเองเมื่ออธิบายความสัมพันธ์รายด้านพบว่า

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความต้องการออกกำลังกายเพื่อสังคมและนันทนาการมีความสัมพันธ์ทางบวก เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9

ต้องการออกกำลังเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพและการเข้าสังคมให้มากขึ้น อีกทั้งยังลดความเครียดในการทำงานซึ่งช่วยส่งเสริมสุขภาพจิตของบุคคลให้ดีขึ้นทำให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความเชื่อมั่นในการทำงานมากขึ้นส่งผลให้การดำเนินงานเกิดสัมฤทธิ์ผล ซึ่งสอดคล้องกับ ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2522) ที่ว่าพฤติกรรมของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะต้องปรับตนเองให้ได้อยู่เสมอ อีกทั้งการออกกำลังกายเพื่อสังคมและนันทนาการยังช่วยพัฒนาทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพิ่มมากขึ้น ส่งผลไปยังการทำงานที่ดีในอนาคต กล่าวคือเป็นการปูพื้นฐานในการเป็นผู้บริหารที่ดีและเป็นหลักอย่างหนึ่งในการบริหาร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญรับ สักคิมณี (2532) ที่ประเมินภาวะการเสริมสร้างลักษณะการเสริมสร้างลักษณะทางจิตบางประการเพื่อพัฒนาการทำงานของข้าราชการใหม่ พบว่าตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถทำนายพฤติกรรมการเตรียมตัวเพื่อทำงานในอนาคต ได้ 13% นั่นคือ ถ้าผู้บริหารมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความต้องการออกกำลังกาย เพื่อสังคมและนันทนาการตามมาด้วยทั้งนี้ก็เพื่อพัฒนาปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองทำให้เกิดความมั่นใจในการติดต่อกับบุคคลอื่น และยังถือว่าเป็นการเตรียมความพร้อมของร่างกายให้มีสุขภาพแข็งแรงอยู่เสมอ และเป็นการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในกลุ่มผู้บริหารอีกด้วย

ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความต้องการออกกำลังกายด้านอื่นๆ เช่น ความต้องการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขัน และความต้องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ เนื่องจากผู้บริหารมีระดับของปฏิบัติในการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขันน้อย อธิบายได้ว่า สาเหตุที่มีการปฏิบัติด้านความต้องการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขันในระดับที่น้อย เนื่องจากในปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจมีบทบาทอย่างมากในการดำรงชีวิตของบุคคล จึงทำให้ผู้บริหารต้องประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการแข่งขัน อีกทั้งขอบข่ายงานของผู้บริหารที่รับผิดชอบและใช้ความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อทำให้เกิดผลดีต่อทางราชการยังทำให้ผู้บริหารออกกำลังกายน้อยลง แต่ต้องใช้เวลาในการแข่งขัน เพื่อมุ่งให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ในงานที่ได้รับผิดชอบในสถานศึกษา ตามแผนพัฒนาการศึกษาไปสู่ทศวรรษที่ 21 (กรมวิชาการ, 2539) จึงทำให้เกิดการแข่งขันในงานมากกว่าการแข่งขันนอกงาน ดังนั้น เมื่อผู้บริหารมีความต้องการในการแข่งขันน้อยก็จะส่งผลถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้วย ซึ่งอธิบายได้จากผลการวิจัยของ McClland (1961) และ ศิริโสภาคย์ บุรพาเดช (2528) ที่ว่า ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงชอบการแข่งขันระดับปานกลางไปจนถึงน้อย นอกจากนี้ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะไม่ชอบการแข่งขันหรือสถานการณ์ที่แข่งขันเพียงเล็กน้อย จะชอบสถานการณ์ที่ต้องใช้ความสามารถมากเพื่อผลสำเร็จที่มีคุณค่าแก่เขา จึงทำให้ความต้องการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขันที่มีความต้องการหรือมีการแข่งขันในระดับที่น้อย มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับที่ต่ำ ในส่วนของการออก

กำลังกายเพื่อสุขภาพนั้น มีความสัมพันธ์กับแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน อธิบายได้ว่า ผู้บริหารมีความต้องการเพื่อส่งเสริมสุขภาพให้แข็งแรงมีสุขภาพทางกายที่ดีช่วยให้บริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อสุขภาพของตน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้สุขภาพแข็งแรงซึ่งในลักษณะดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการควบคุมตน ซึ่งสอดคล้องกับประเทือง ภูมิภัทธาคม (2537) ที่ได้กล่าวว่า การควบคุมตนเอง คือ กระบวนการที่บุคคลใช้วิธีอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเอง ไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ ซึ่งปัจจัยหนึ่งก็คือการยับยั้งหรือกระทำกิจกรรมบางอย่าง เช่น การออกกำลังกายนั่นเอง ซึ่งจากผลการวิจัยของ บุญรับ ศักดิ์มี (2532) พบว่า การควบคุมตนของข้าราชการพลเรือนบรรจุใหม่มีความสัมพันธ์กับแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นคือถ้าบุคคลมีการควบคุมตนเองในระดับสูง จะมีแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับสูงเช่นเดียว และสอดคล้องกับ วีรพล จันทร์มา (2541) ที่พบว่าการควบคุมตนเองสามารถทำนายพฤติกรรม การออกกำลังกายได้ในระดับต่ำ ซึ่งสามารถอธิบายตามทฤษฎีความต้องการจากการเรียนรู้ของ Atkinson (1964, อ้างถึงใน สมยศ นาวิการ, 2538) ที่ว่าผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพสมบูรณ์ทุกคนมีบ่อเกิดแห่งพลัง พลังเหล่านี้จะถูกใช้บ่อยๆและการใช้ขึ้นอยู่กับแรงงูใจและความต้องการของบุคคลนั้น ก็คือ ความต้องการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพจะช่วยส่งเสริมสุขภาพที่สมบูรณ์ และยังช่วยเสริมสร้างแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ จึงอาจสรุปได้ว่า แรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีความสัมพันธ์กับความต้องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและการออกกำลังกายเพื่อการแข่งขัน แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ